

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Lauantai 6.7.2019
aamuseurat klo 8.30
Anna-Leena Häkkinen

Juuri näillä lakeuksien pelloilla äitini oli paimenessa 70 vuotta sitten. Näiden peltojen reunoja myöskin minä pikkutyttönä ja vähän myöhemminkin kuljeskelin yksin ja yhdessä kavereideni kanssa. Kerran olin palaamassa kotiin ystäväni luota, jotka asuivat vähän kauempana keskustasta, enkä vielä ollut saavuttanut näitä peltoja. Matka tuntui pitkältä ja yksinäiseltä. Muistan, kuinka kaaduin tahallani ojaan, tihrutin itkuani ja olin kaikkien hylkäämänä. Syyksi riitti vain se, etten jaksanut kävellä kotiin. Mutta noustava oli, jos kotiin tahtoi päästä.

Sama pätee vieläkin lähes puolisataa vuotta myöhemmin. Noustava on ja nämä pellot kuljettava, jos kotiin tahtoo päästä. Aivan samalla tavalla kuin lapsuuteni koti on tuossa kivenheiton päässä, niin jokaisen meidän taivaskoti ja taivasikävä on kivenheiton päässä. Siis noustava on, jos tahtoo kotiin. Vai onko sittenkään noustava?

Pääsiäisenä olin partiorippikoululeirillä. Kiirastorstaina aterioimme Jeesuksen kanssa, pitkänäperjantaina pohdimme ristinkuolemaa ja yhdessä vietimme pääsiäisyön messua. Ihmettelimme Jumalan armoa meitä kohtaan. Olin korostanut kasteen merkitystä, miten kasteessa ovi taivaaseen aukaistaan, eikä se mene koskaan meidän Taivaan Isältämme kiinni. Kun sitten kävimme läpi vertausta viisaista ja tyhmistä morsiusneidoista, ovi meneekin yllättäen kiinni ja tyhmät jäävät ulkopuolelle. "Miten tämän selität?" kysyi minulta eräs nuori kesken oppitunnin. Olinhan luvannut kasteen armonoven olevan auki. Pyysin nuorilta apua, miten tämän ratkaisisimme? Sama nuori, joka kysymyksen esitti, ehdotti ratkaisuksi liiketunnistinta. Mikä loistava idea! Nimittäin leirikeskuksessamme oli liiketunnistin, joka tunnistaa henkilön hänen lähestyessään ovea ja automaattisesti avaa oven käydä sisään tai ulos. Pohdimme nuorten kanssa, olisikohan taivasovessa jonkinlainen liiketunnistin? Lähestyessämme sitä tai kulkiessamme oven läheisyydessä liiketunnistin tunnistaa meidät ja aukaisee oven meidän käydä sisään. Minun puolestani annettu ja vuodatettu. Minun puolestani avattu ja kutsu käydä sisään.

Minun puolestani, armosta avarasta, joka totaalisesti koskee myös minua, sisäisesti epäonnistunutta, masentunuttakin, ojaan viskattua pikkutyttöä. "Nyt huoli oman sydämen aiheettomalta näyttää. Kun kanssamme käyt kulkemaan." Virren sanoin: Kun kanssamme käyt kulkemaan. En siis ikinä kulje yksin. Ei usko vaadi tekoja, vaan on arankin ihmisen viimeinen turva, ilman sanoja ja ilman ihmetekoja. Jumala toimii salatulla tavalla koko ajan. Jumala toimii armon sanomalla. Rakkaudesta kaikki lähtee. Kaikki lähtee jo sanotuista sanoista ja teoista.

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA AVARASSA

HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Edellisillä Nivalan juhlilla, tuossa lapsuudenkotini toisella puolella, kärräsin onnellisena kolmatta lastamme, satoi rankasti vettä. Ja vettä on satanut senkin jälkeen. Nuo juhlat olivat lapsemme viimeiset herättäjäjuhlat täällä maanpäällä. Enää ei äitini paimenna näillä pelloilla, enää ei juhlilla kuljeta kolmannen lapsemme kanssa. Mutta juhlilla ollaan tänäänkin. Jokaisella meillä on joku rakas tai rakkaat, joita näillä juhlilla ei enää ole. Mutta he kulkevat mukana sydämässämme, muistoissamme ja tapaamisissamme. Jokaisella meillä on omat kipumme, joiden kanssa olemme tänään tänne tulleet. Näille juhlille on päästävä jakamaan oloamme ja kipumme, sillä tarvitsemme ja kaipaamme armon avaruutta. Olenkin kysellyt itseltäni, että miten avara se armo oikein on? Onko se jopa niin avara, että en näe sen alkua enkä loppua. Avara, äärettömyys, avaruus? Niin avara, että siihen mahtuu kaikki pimeys, tuska, häpeä, ahdistuskin? Johon mahtuu myös niistä versova ilo, rakkaus, siivet, koko elämä. Koska se on niin avara, siihen mahtuu paljon. Myös epäonnistumistakin. ”Riittämättömyys on riittävästi, sillä silloin Kristus on kaikki kaikessa.” Nämä sanat jäivät mieleeni eräiltä herättäjäjuhlilta. Nämä sanat kirjoitin muistiin. Näitä sanoja olen yrittänyt säilyttää sydämessäni.

Ystäväkansa! Kaikilla meillä on paikkamme näissä seurapenkeissä. Varjossa, auringossa, juhlille tulossa, radioiden ääressä. Suvun ympäröimänä, rakastuneina kaksistaan nuorenaparina tai harmaapäisenä. Surun murtamana yksin tai yhdessä, lapsettomana, lapsiperheenä, sairauden keskellä, avioeron murtamana tai helpottuneena, juuri ja juuri haudalta selvinneenä. Kaikki me tässä äärettömässä armossa avarassa saamme kristittyinä kulkea Luojan ihmeellisen siunauksen keskellä. Inhimillisesti katsottuna, kun olemme lopussa, olemmekin jonkin alussa. Mikä muu meitä yhdistää kuin elämän kipu?

Kukaan meistä näissä lapsuuden peltomaisemissa ei aavistanut, mitä kaikkea elämä toisi tullessaan ja miten moninaisia rooleja se tarjoaisi. Näiden kaikkien elämän eri vaiheiden keskellä saamme näillä juhlilla pysähtyä juuri näille peltomaisemille. Peltomaisemille, joista maitolaiturit ovat hävinneet. Mutta näillä juhlilla maitolaiturit ovat yhteisen kohtaamisen paikkoina. Paikkoina, joissa saamme jakaa kipuamme ja iloamme. Meidän puolestamme taivasovi on jo auki. Se ovi, joka on tuossa kivenheiton päässä. Huolehditään me, että liiketunnistimella on runsaasti töitä. Jumala rakkaudessaan pitää huolen, että se ovi pysyy avaran armon tähden auki.